

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 157.

46de Møde.

Fredagen den 5te April.

(Forts.)

Alberti: Saavel i Krigsskattesforordningen af 5te Juni 1848 som i det nu forelagte Udkast til en ny Krigsskatlov er det opstillet som en Grundsætning, at Bestidderne af Landeieendomme skulde søge Liquidation eller vel endog fuldkommen Godtgjørelse ved Afsortning i Renterne af de Prioriteter, som indestaae i deres paagjældende Eiendomme. Dette Princip troer jeg er rigtigt, men det blev ikke gennemført i sin Heelhed ved Forordningen af 5te Juni 1848. Det blev nemlig deri bestemt, at Krigsskatten kunde affortes i Henseende til Rentebetalingen i de Prioriteter, som indestode i Eiendommen den 11te Juni 1848; da nu Krigsskatten først faldt i December samme Aar, saa fulgte deraf, at Krigsskatten ikke kunde affortes i Renterne af de Capitaler, som vare indsatte i Eiendommene, eller for hvilke der var udstedt nye Obligationer i Lidsrummet fra 11te Juni til 11te December 1848. Den samme Bestemmelse har man optaget i det nu forelagte Udkast til en Lov om Krigsskat, idet det nemlig hedder der Pag. 3, at Eierne af Jord og Tiende ere berettigede til Fritagelse for at betale $\frac{1}{2}$ af et Aars Rente af alle i den paagjældende Eiendom ved Udgangen af Aaret 1849 indestaaende Prioritetscapitaler. Dersom denne Bestemmelse blev vedtagen som Lov, saa vilde deraf følge, at der ikke kunde finde Renteaffortning Sted af de Capitaler, som ere komne ind i Eiendommen efter Udgangen af 1849, i Lidsrummet fra Begyndelsen af 1850. Dette kan medføre og vil naturligviis ogsaa i mange Tilfælde medføre, at Eiendomsbestidderne ville blive uberettigede til Afsortning i de Renter, de have at betale. Det vil nemlig see, forsaavidt der er udstedt nye Skjeder og derpaa nye Obligationer for Pantegjælden i Eiendom-

men, eller der er optaget Capitaler, hvorfor der er udstedt Obligationer i Lidsrummet fra Begyndelsen af 1850 indtil den 11te Juni 1850. Jeg har troet, at denne Omstændighed, som kan have sine mislige Følger for ikke saa ganske saa Eiendomsbestidderne, vilde blive rettet ved, at disse Ord „ved Udgangen af 1849“ forandres til „den 11te Juni 1850“; thi, naar denne forandrede Udtrykmaade blev optagen i Loven, saa vilde det derved blive indrommet enhver Debitor, som havde Prioriteter i sin Eiendom, at afforte Renter af den Capital, som han har i det Dieblit, Krigsskatten første Gang forfalder. Jeg maa hertil sige, at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved at foretage denne Forandring; thi den eneste Betænkelighed, man kunde have, den kan praktisk ikke komme til Udøvelse, det skulde nemlig være, at Prioritetshaverne, naar de nu fik en Bestemmelse om, at de skulde lade sig afforte Krigsskat, vilde opgive deres Capitaler; men det kunne de ikke gøre, thi vi ere allerede nderover Opsigelsestiden, som jo i Regelen er 3 Maaneder før Terminen. Der kunde maaskee anføres, at, forsaavidt Debitorerne have Hensind med forfaldne Capitaler, vilde de blive forulempede af deres Creditorer, naar de see en saadan Bestemmelse for dem, og derfor har jeg, næst at stille dette Forslag, at „ved Udgangen af 1849“ skulde forandres til „den 11te Juni 1850,“ subsidiariter stillet det Forslag, at der istedetfor de nævnte Ord kommer til at staae Ordet „nu“, det vil sige fra den Dag, da Loven traadte i Kraft.

Jeg skal dernæst tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Spørgsmaalet om Forholdet af Krigsskattens Ydelse mellem Eier og Fæster. Jeg troer, at det er almindelig anerkjendt, at denne Krigsskat skal deles; Spørgsmaalet er kun, i hvilket Forhold den skal deles mellem de to Parter. Udvalgets Majoritet har opstillet en Beregning, og den